

Діло

Виходить шість разів на тиждень крім понеділків.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 18, II. пов.

Кварт. почт. шаки. 26.726

Адреса тел. „Діло-Львів“.

Число телефонів 261.

Рукописів редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА
в Австро-Угорщині:

місячно . . . . . 270 К.
чвертьрічно . . . . . 8—
піврічно . . . . . 16—
цілорічно . . . . . 32—

у Львові (без доставки):

місячно . . . . . 240 К.
чвертьрічно . . . . . 7—
піврічно . . . . . 14—
цілорічно . . . . . 28—

За зміну адреси платити ся 50 с.

Ціна оголошень:

Стрічка петитова, двохмільтова 40, в одній лінійці 60, в одній лінійці 80 с. в редакційній частці 1 К. Повільніше при злитті і перуванні 150.

Некваліфіковані стрічки 1 К.

Ставіть оголошення за окремою умовою.

Оплата привілеєм коштів у Львові 10 с.
на провінції 12 с.

Видає: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Львів, 26. цвітня 1917

Як не колектив народів, які її заселяють? І коли той колектив хоче заспокоїти один нарід коштом другого, то кривджені мусить боронити ся не тільки в своїм інтересі, але в інтересі колектива, бо інтерес колектива вимагає, щоб між усіма його членами панувала гармонія і вдоволене.

Австрійське правительство пів століття дозволяло й само помагало, щоб Поляки коштом українського народу вирости в державі в силу, якою вони є нині. Може бути, що тепер

правительству трудно дати собі в ниму раду. Але український нарід досить уже був кривджені, досить приносив жертв для держави. Пора, щоб держава вже вимірила йому справедливість і тим задокументувала перед цілим світом, що Австрія справді хоче бути державою свободних, рівноправних, вдоволених народів.

Сього ми будемо домагати ся в парламенті, який має війти ся. Від піднесення сього до маганя ніщо нас не відведе і нашого голосу ніщо не заглушить.

За спеціальну слідчу комісію для розсліду злочинів російської адміністрації в Галичині й Буковині.

Відень, 24. цвітня 1917.

(Ф. К.) Під заголовком „Ще одна невідкладна ліквідація“ петроградський „День“ у числі з дн. 21. марта (3. цвітня) друкує на видимі місці осьці стрічки:

„В числі найтяжших злочинів опрокинутого режиму, здаєть ся, привабує поки що ще про одну шайку політичних мародерів, яка під проводом гр. Бобринського і еп. Евлогія хлинула у слід за побідоносною нашою армією в Галичину і Буковину, граблячи і унітаючи місцеве населенє. Краєва стиду заливає лице всякого чесного Росіянина при читанні навіть сеї мінімальної частки подвигів сеї шайки, яка проникла у пресу крізь перепони цензури.“

„Треба негайно з'організувати спеціальну слідчу комісію, яка на місці, у занятих нині нашими військами частях Галичини і Буковини, в опісля і в решті їх, розслідила би всі зроблені сею шайкою злочини, приймала би скарги від потерпілих осіб, обчислила би страти й сформулувала обвиненя. Покаранє винуватців повинно бути прикладне і строге, тому, щоби різкіше відгородити російське ім'я від тих недостойних снів Росії, які зусвало внісела на позорище всього світа, за межі вітчизни, ті методи самоволі, насильства і несправедливости, які вони без перерон-практикували внутрі краю серед вимушеної мовчанки Йога“.

„Fremdenblatt“ про „обітницю“ що-до Галичини“.

З нагоди сільняння парламенту.

Відень, 26. цвітня 1917.

(Ткб.) Всі дивенники витають з вдоволенєм оповіщенє правительства в справі реченця зібраня державної ради. „Fremdenblatt“ заявляє між ин., що заповідженє поступенє касованє політичної цензури стрінець ся з помічю парламенту, та що правительство хоче з великою повагою роботи стараня, щоби сповнити обітницю що-до Галичини.

Після страйків в Німеччині.

БЕРЛІН (Ткб.) Бюро Вольфа оголошує відозву, видану шефом воєнного уряду до робітників, що працюють у фабриках воєнного промислу. Сказано в ній, що неростима вина спадає на сього, що в краю святкує замість працювати, що великими ворогами є легководуші, а ще гіршими ті, що підбурюють до страйків. Перед цілим народом треба налягнувати тих зрадників вітчизни і війська.

БЕРЛІН (Ткб.) В головній комісії німецького парламенту шеф воєнного уряду ген. Гренер сказав в справі страйків робітників, які працюють на полі увзросня, таке: Не тільки довші страйки є лихом, але взагалі великий страйк, хоча би й тривав тільки 3 години. Треба всякими способами збільшати продукцію. Як довго робітник має силу, є його моральним обов'язком віддати її на услуги вітчизні. Бесідник розуміє пригнобленє робітників в приводу зменшеня приділу хліба, привіз би також спокійно зменшенє продукції в днях 16. і 17. с. м., щоби дати робітникам спромугу отрясти ся з сього пригнобленя, але вивали ся при тім політичні справи, супроти чого відпадає всяка вирозумість. Були докази на се, що агітаційний матеріал привезено з заграниці. Бесідник заповідає безоглядні поступованя проти тих, що викликають страйки. Цілий тягар закону спадає на сих зрадників краю. З другої одначе сторони, коли жадаєть ся від робітників, щоби аж до успішного кінця війни вирикли ся страйків, треба дати їм спромугу висказуваня на час своїх бажань рішачим чинникам. Тому порадила бесідник правительство, щоби до організації поживи приймили також представників робітників. Не значить се, що політику в справі поживи переминість ся на спосіб соціально демократичний, — воно є тільки політичним зрядженєм, кінечним в нинішніх умовах для веденя війни. Другий спосіб, в який можуть робітники зносити ся з рішачими чинниками, подає закон про помічну службу, який признає робітникам деякі права.

Не менше суворо як в тими, що підбурюють до страйків, будеть ся поступати з тими агітаторами, що підбурюють проти закону про помічну службу. Бесідник звернувся з візанєм до хлібодавців, щоби згодили ся на те, що признає робітникам, щоби згодили ся на те, що признає робітникам, щоби згодили ся на те, що признає робітникам, щоби згодили ся на те, що признає робітникам як найвірніше будеть до кінця

Зріст мирових настроїв в Англії.

БЕРН (Ткб.) „Basler Nachrichten“ доносять, що мирові настрої в Англії в останніх тижнях зросли.

Вільна дорога 1-го мая.

БЕРЛІН (Ткб.) Німецьке правительство предложило неутральним державам, щоби поручили своїм кораблям в англійських пристанях, котрі доси не могли вніхати наслідком замкнення моря, — щоб вніхали 1 мая. Кораблям сим запоручено того дня свободну дорогу, коли виставлять відповідні знаки і виберуть визначний шлях.

Не було гасла „геть з війною!“.

МІНСК (Ткб.) Пет. Агдо доносить: Прикінці нинішних нарад візду делегатів усіх армій предсідатель ствердив, що в дискусії взагалі не кинено гасла „геть з війною“. Навпаки всі бесідники заявляли за офензивою проти зверхного ворога.

Рада міністрів.

ВІДЕНЬ. (Ткб.) Нині (26. с. м.) перед пол. відбула ся під проводом гр. Клям Мартініца кількогодинна рада міністрів, в котрій взяли участь всі члени кабінету.

Як доносять комунікати правительства, Німецького Національного Союзу й польського кола, кабінетову кризу покищо полагоджено на стільки, що правительство могло оголошити реченєць скликаня парламенту. Кажемо: поки що, бо ж дальше становище Німецького Національного Союзу й польського кола залежати буде від того, як правительство виявляєть ся в своїх нових зобов'язань супроти тих двох груп.

Нас очевидно обходить в першій мірі те зобов'язанє правительства, яке воно, щоб усунути кризу, взяло на себе супроти польського кола.

В комунікаті правительства говорять ся, що воно буде старати ся здійснити зміст акту 4. падолиста 1916 р. що до Галичини. В зв'язку з дальшими словами комунікату, що правительство буде при тім старати ся досягнути зближенє обох народів Галичини, можна би сю завву правительство інтерпретувати двоєчю: або в польськїм дусі, або в дусі тих політичних кругів, які акт 4. падолиста 1916 р. що до Галичини інтерпретували так, що він дає правительству змогу сповнити українське домаганє поділу Галичини на два окремі коронні краї (сю інтерпретацію зрєферували ми в ч. 71. з 27. марта с. р.).

Одначе сій другій інтерпретації відбиврає грунт комунікат польського кола, що правительство зобов'язало ся здійснити акт 5. падолиста 1916 р. (тут не говорять ся про зміст акту, тільки просто про акт), беручи при сїм під розвагу для можливого узглядненя проєкт, який в сій справі предложить польське коло. Коли правительство взяло на себе супроти кола таке зобов'язанє, то тут про другу, прихильну для українського домаганя інтерпретацію змісту акту 4. падолиста 1916 р. не могло би бути мови, бо проєкт польського кола і українське домаганє — се річи, які себе взаїмно виключають.

Як би там з тим новим зобов'язанєм правительства супроти польського кола не було, наша річ сказати правительству, що до порозуміння між обома народами Галичини може воно довести тільки тоді, коли признаєть кождому з них однакове право в державі. Відокремленє Галичини в дусі польських змагань і виробленого польським колом проєкту не тільки не вело би по тій дїї, але навпаки, значно погіршило би дотеперішній стан, бо означало би піддає українського народу під польське політичне панованє в ново утворенім польським державним організі при Австрії. Для Поляків польський державний організі, а для Українців права національної меншости в сїм організі, — се хіба нікого не навє однаковим правом для обох народів! Те однакове право для Поляків і Українців може бути в рамках устроє австрійської держави здійсненє тільки таким способом, що кождий нарід на своїй національній території буде політично пануючим; се значить, що Галичина буде поділена на свої історично-національні складові частини польську й українську, і кожда з сих частин стане окремим коронним краєм австрійської держави. Тільки на сій основі ми можемо порозуміти ся з Поляками — на ніякій иній!

З окрема треба визначити, що дальша частя зобов'язаня правительства супроти польського кола, а саме в області господарсько-фінансовій, про що говорить комунікат кола, є в дійсності вимірена проти українського народу. Ми знаємо, як польське правительство Галичини вміє господарити грїшми, призначеними для краю; знаємо, що ті грїші підуть на скріпленє польського елемента в краю супроти українського.

Словом, коли комунікат польського кола брати як інтерпретацію комунікату правительства, то виходить, що правительство, щоб купити угоду Поляків на скликанє парламенту, знов обіцяло Полякам заспокоїти їх коштом українського народу.

Нам готові сказати, що тепер держава переживає такий час, що треба для її добра відложити національні спори. Але що є держава,

наказує, щоби властителям самі відбудували ся при помочи експозитур, а будувати належить лише тим, котрі самі о се просять. Будувати ся має усім без різниці народности, а першенство мають мати бідніші. Усі функціонари Централі мають в зносинах з українським населенням по слугувати ся українською мовою. Після реалізації експозитур усюди є українські написи на експозитурах. (Д-р Кормоз: „В Перемишлі нема!“) В 1915 і 1916 рр. вибудовано дійсно багато провізоричних хат, та треба було ратувати 25.000 бездомних родин. Також будовано провізоричні стодала, бо треба було дати перековок на збіжжя. Через брак людий поки триває війна, може бути лише провізорична відбудова. З 50 мільйонів не можна відбудувати того, на що треба 2 1/2 мільярда.

Президент Гродзівський почуває ся також до співвідповідальности за працю Централі, тому відповідає стараючи ся її боронити перед замітаними стороницями і недобальствами. Жалуєть ся на тяжку судьбу Централі, бо коли міністерство дає якусь рішучість, що за богато анда, прибічна Рада каже, що ан мало. На його думку правця є по середині. Засадн відбудови не є ясно спрещивовани. Намісництво не може джидати ся від міістерства ораченя, що є субвенцією, а що підмогою.

Президентови Гродзівському і гофр. Інгарденови відповівають д-р Махук і о. кан. Войнаровський. Вони обстоюють при заміті стороницности з боку Централі в некористі України і наводять на се докази з делатаного звіту Централі, та рішучо і з натиском заявляють, що не стерпять, щоби нас без нас відбудовували. Навід на вічак і зборах домагаєть ся відбудови у власній заряді. Треба потаорити сільські і повітові комітети, як се вже було з початку відбудови за старости Каспарого. Українці мусять дістати своє заступство в управі Централі і мати вплив на орудоване фондами відбудови.

Інк Стрoгаль (Німець) стверджує, що прибічна Рада не знала доси, що Централя робить. Лучність Централі в експозитурах є за мала. До жалоб Українців на експозитури міг би долучити оповідання про різні брудні справи, та честь Інжиніра Ному за дорога, тож каже се президентви хіба в чотири очі. Як хто є урядником Централі, то нехай ним буде, а не підприємцем, бо сам себе не може контролювати.

На тім дискусію над звітом І. секції закінчено і ухвалено або відослано на секції цілий ряд вневсєв, між инцими: що до організації і побільшення експозитур, заснованя повітових магазинів будівельних, віднесення запомог на чинші для бездомних, відбудови міст і місточок при помочи державних субвенцій, установлення максимальних цін на дерево в цілій державі.

Тим закінчив ся перший день нарад прибічної Ради.

Покінчене політичної кризи в Австрії.

Рішене німецького національного союзу. — Номуніат польського кола.

Німецький національний союз ухвалив на своїм засіданні дня 24. с. м. отсю резолюцію:

„Німецький національний союз і на будуче сповнить вірно свій обовязок супроти держави і народу і доложить всіх своїх усиль задля віданости і адержаня залюбности до праці парламенту. Союз на дельше стоїть за здійсненем своїх національно політичних домагань, які в першій мірі піднесено в інтересі держав. Вважасть ся бажаним, щоби оба міністри, д-р Урбан і д-р Бернрайтер, остали в правительстві. Дельше становище союзу до правительства буде залеже від поведєня правительства. Парламенту треба скликати як найскорше“.

Секретаріат польського кола видав отсей комунікат:

„Польське коло відбуло дня 25. с. м. засіданє, в яким вазло участь 63 послів до Державної Ради, кількадецять членів палати панів і кількох соймових пєслів. На засіданю був та кож присутній міністер для Галичини Божинський. Польське коло прийняло до відома звіт прєсєса Білізьського, який містив заяву, зложеному президентом міністра суароті прєсєса кола в дни 23. с. м. Ся заяву зяучити:

„Правительство бажает з ціною поватого користунити до здійсненя царського письма з 4. надоліста 1916, наміряє в тій справі порувати ся безприволочно з польським колом, а програму, яку виробити польське коло, вжити під розвагу і на скільки тільки можливе уагладити. Очевидно правительство буде старати ся рівночасно довести до зближеня обох народів, що васелюють в ородіствє Галичини. Загаєнє правительства буде знати при тім способі довести, які би вазелєнии краєви невідлучно потрібні умови господарського розвитку і уурядкованя його скарбовою господарки. При упр-

вильненю фінансових відносин Галичини до держави бажает правительство обмінити періодичні договори.

„Правительство бажает перевести на праву шкід, спричинєний війною, оглядаючи ся, як вєдєть обставини, на фінанси держави і в тій мірі якє нї думити загальну квоту, яка, виплачуєтєя краєви в річних ратах, буде ужита краєвою адміністрацією в хосєн пошкодованих.

„Правительство старает ся ужити цілого свого впливу в цілі безприволочної виплати вонних чинитєб. Коли війна спричинила багато терпінє і жертв, то є волею правительства, щоби тяжко навіщені людности Галичини заощаджено всього, що могло би бути пояснованє як непотрібне заострєнє, як недостача довіря або лиха воля“.

Після прийнятія звіту прєсєса польське коло ухвалило отсю резолюцію:

Польське коло витьает довершенє революцією в Росії знишенє царяму, найбільшого ворога польського народу, і сподїєть ся, що та подія, укріплюючи справу свободи народів, буде вістуном недалекого мира.

Польське коло відтак ухвалило отсі рішенє:

1. Польське коло по вислуханю звіту прєсєса кола та заяви, зложеної президентом міністрів супроти прєсєса польського кола з дня 23. с. м., дождидає в справях, порушєних в тій заяві, предложенє правительства.

2. Польське коло поручает прєзидію взяти рішенє парламентарної комісії за директиву для переговорів з правительством і застерїгає собі остаточне рішенє про вислїд тих переговорів.

В тій цілі має бути польське коло скликанє між 10. і 15. мая 1917.

3. Польське коло домагаєть ся рішучо безприволочної зміни неприхильного і кривдячого поведєня властей, яке приміюєть ся від початку війни супроти польської людности.

4. В заяві з висше загаданім засіданєм кола має бути скликанє соймовє коло польське для обговорєня положєня польської справы.

Не в складі російського війська.

Українська військова формація.

МІЛЯНО. (Ткб.) „Corriere della Sera“ доносить: В Києві відбув ся український національний зїзд як манїфєстація за українською автономією. Мійстер Гучков прийня в Києві депутатів Українців і Польків, які зажадали утворєня окремих військових формацій: української і польської, котрі не вхлїдили би в склад російського війська.

Митрополит гр. Шептицький.

Відєнь 25. квітня 1917.

(Ф. К.) Останні числа російських столицьких (петроградських і московських) часописів приносять отсі вістки й замітки про митрополита А. гр. Шептицького, який, як відомо, в повороті з заслання під тепєрішню хвилю перебуває в Петрограді.

Увільненє митроп. А. гр. Шептицького.

„Утро России“ в дня 31. н. ст. марта доносить з Ярославля під датою 30/III:

„Уніятський митрополит гр. Андрій Шептицький який находить ся тут на засланю, вїхав сьогодні в Петроград, куди покликав його телеграмою міністер справедливости А. Ф. Керєвський для переговорів про умови його відїзду в Росію.“

Гр. Шептицький дуже жалує, що не має змоги відїдати Москву.“

В Петрограді

„Речь“ в дня 19. марта ст. ст. доносить: 18. марта у Петроград Николаївською залізницєю прибув в повороті з заслання згідно з розпорядженєм міністра справедливости А. Керєвського греко-католицький митрополит граф А. Шептицький. О 11 год. рано, коли побід став на пероні, зїбрало ся біля 150 осіб для стрічі Шептицького. Між инцими були тут представники католицького духовєства з моголіаським єпископом-суфраганєм Цєлєжком на чолі, депутати від всіх українських товариств та всіх політичних українських партій, представники польських громадських організацій, представники Білоруськіє, Литовці та російських уміятєв.

Митрополита графа Шептицького стрїнули при виході в вагона привітанням окликаним „Слава!“ Виголосило промови з привітанням.

Перший вітав митрополита гр. Шептицького єпископ І. Цєлєж. Від України вміголосили промови з привітанням: А. Лотоцький, М. Моголіянський, М. Славінський та П. Стеб-

ницький. Виголосили промови також і представники инцих націй. Промовляли в різних мовах.

Митрополит граф Шептицький відповідав на кожний привіт окремю, при чім в мові, в якій вїтала його делегация.

Граф Шептицький гадает пробути в Петрограді 2—3 тижні.

Монархія не має анєксієних намірів супроти Росії

Відєнь 26. квітня 1917.

„Fremdenblatt“, говорючи про соціал-демократичні заходи в справі мира, заявляє: „Наша монархія не має абсолютно ніяких агресивних планів супроти Росії і не має наміру розширити її коштам свої границі.“

Обструкція!

Львів, 26. квітня 1917.

В телеграмі в Відня доносить найишнє „Morgenzeitung“, що відому ухвалу У. П. Р. супроти справи відокремленя Галичини коментує відєльська прєса як загрозу обструкції в парламенті.

НОВИНКИ.

Львів, 26. квітня 1917.

— Про українську гімназію в Тернополі дістали ми ще такі вісти з кордону: З дня 15. сїчня 1917 року дозволили російські власти отворити українську гімназію. Оплату за науку означено на шість рублів місячно, а дирекцій ужитє її на льокаль і отолєнє, бо будинок гімназії знявлю війско. Ученики відчувають велику недостачу книжок. Підручники для української мови немовби вичлєно. Брак також двоагритивів. Учити будуть проф. Боднар, Пєлєх, Рєвнійський, д-р Цєгельський, о. Коцій, Музичка і, мабуть, ієзитовий філозоф Малицький, що приїхав з братом, прєфектом духовної семінарії на фєрї до Вікна та тут заскочила їх війна. Богато молодїжєк буде учити ся приватно, бо в Тернополі зарч дуже дорогий... (дальше вичеркує вороже цензура повні два рядки). Бі вістки подїємо на основі трєх картєк, писаних в перших днях сїчня бїжучого року до д-ра Романа Слюзєра. — К. С.

— Домагають ся Шептицького! Найишнє „Morgenzeitung“ доносить в депєші з Відня, що між инцими домаганями, які тепєр ставитє коло польське до правительства, єдно з важних мієнь займає домаганє, щоби в люблінського губернаторства усунути Куза, а дати на його місце брата Ексі. Митрополита генерала польських легіонів гр. Шептицького.

— В справі аголошуваня звільненя від військє взнаєє магїстрат кор. прєст. міста Львова Вл. службодавців та роботодавців, щоби найіраїїшє до 1. мая с. р. предложили департаментови ІV. магїстрату, ратуш, III. пол., ч. десєрї 103, виказ осіб занятих у їх підприємствах а звільнєних від військової служби („entbehen“), котрі по думці відповідної оловістан були обовязані до аголошуваня. Сей виказ має обїмати кромі означєня роботодавця (службодавця) назвища та імені і службовий характер звільнєних осіб.

— В справі уживаня нафти в літі 1917 р. На основі реалорядку міністерства торговлі вільно буде від 13. мая до 31. сєрєня виобирати нафту тільки військовим уагвам, залізницям і кораблям та тим особам, якія політичні власти краєви на основі окремої інструкції дадутє право побору нафти. Таке право одержать всілякі підприємства промислові і ремісничі, які працюють для військє, і такі, що уживають нафти для технічних цілей, а також шпиталєв.

— Загалєні збори академічного товариства „Січ“ у Відні відбудутьєя дня 24. марта с. р. в льокальи товариства XVIII. Theresengasse, 15.

— Грецький король перед краштованєм? Як доносить льєвдонські дєлєвіжє, генерал Саррай має в руках тайний приказ арештувати короля Константина і інтервювати його у Франції, коли будуть знайдєні докази його діяльности проти антанту.

— Санєолїє прєти бауїтєв. „Neuere Mittheilung Nachrichten“ доносить в корєспондєнції з Дрездена, що саксонське правительство заважило ся прєти вєнесеня закону про бауїтєв. Тим самим дотєперішні протєстуватські закони в Саксонії будуть дельше обовязувати. Запривітатєя треба, що саксонська династія є щирю католицька.

НА ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ.

„Литков система“.

На необхідну потребу удержання 25 українських шкіл на Волині, які супроти останніх подій тим дорожчі і важливіші для української справи, хочем як найскоріш і найбільшійшій мірі

33 п. стрільця (кр. об'єр.) 1380 корон. В тім офіцерський корпус: кап. Микітка Йосиф 50, фельдк. Гордінський Теофіл 53, обр. Грабовський Іван 10, обл. Шматера 20, лят. Гардк. Еген 15 фяр.: Сподар 20, Терлецький Олександр 10, Рудавський Володимир 10, Модрицький Северин 10, Швец Ф. 10, Тиндик 10-12, Стасишин Карло 20, Бломенталь 4, Байс 4, Байсман 6, Лев Амарозій 11-23, Левандовський Іван 5, кад. асд.: Денис Дмитро 2, Рехнер 2, Воловський Г. 10. — о. Николаї Гарбовський в Свиднику 20 К. Втр. о. совітн.: Мих. Карніцького в Перемишлі, Дан. Бодревича в Порохнику, Волод. Вербеня Стібно, Івана Івкшицького в Голівську, Ігнат. Шиха в Біглі. — Казимира Куніківна в Перемишлі 10 К.: Стефу Радомську, вуйків: о. Анг. Радомського зав. нар. Волицького, Едварда Вальнера ур. землі, у Львові і тов. качд. III. року ц.к.учит. семінарії в Перемишлі. — Склярський Василь 5 К.: Головчук Володимира Устрики, Паращука Теодора Мшанець, Пеленського Дмитра Бандрів, Федоровича Людвика Lit 18, Попеля Івана Рабе. —

В адміністрації „Діла“ зложили (з коронах): Тимко Перейма Роп. руська 24, Микола Райд Шавне 10, Анна Сендзікова Горушко 5, Іван Іванець четар У. С. С. 20, Н. Г. Львів 2, Володимир Михайлівський Відень 20, Нусь Косевичівна Львів 2, Маріян Стахурський Грубашів 10, Ярослав Савчук Перемишль 5, Марія Башахівна Миклашів 5, Ліпка Грицьківна Виницька 10, Маяя Здерковська Львів 4, Кшик Василь Бія 5, Панасевич Дм. Мор. О-страва 20, о. Грабів В. Спасів 30, Ляш Казя Романів 5, Кочан Романів 5, Оулевич Романів 5, Бередка Романів 5, Іванішин Романів 5, Іванішина 5, Аарскі Романів 5, Біляк Франц фельд. 221 10, Підсонська Анна Підліссє 5, Саницька Ольга Перемишль 10, Йосифа Ліськевич Сянік 10, Василь Пристуда Краків 10, о. Петро Юрчак 5, Марія Омелянська Бутин 10, Ст. Савицька Львів 10, Влад. Гадзіньський пор. Сандомир 10, Юлія Рибаківна Виницька 10, Пивоварівна Марія Виницька 10, Скреметівна Марія Виницька 5, Лемівна Анна 5, Ключковська Катря 4, Галюся Дрогомирська Бутин 5, Склярський Василь Львів 5, Стефан Іван Фельд. 295 (об'єржа) 24-52, Лещук Йосиф Львів 5, Михалович Іван 3, Гринь Нестерчук, десятник У. С. С. 5 К. Михайла Нестерчука 80 п.п. в Rimaszombat, Івана Вербоного, підхорунж., Івана Сембля, дес., Юліяча Рабія, дес., Володимира Целевича, віст., віс У. С. С. — Йосифа Ліськевич, Сянік 5 К.: Михайла Головчука, начальника Нар. Торговлі в Сокалі, Г. Прокопа, комісара староства, Сокала, Ілька Ліськевича, хорунж., Етарспром 144, Івана Козира, хорунж., пол. поч. 221, о. Петра Штоколка, пароха в Нісмічах. — Йосифа Ліськевич, Сянік 5 К.: Марія Крокулевич, учителька, Белей, Мана Демчуківна, семінар., Сокала, Михаса Чухреїна, начальника Народної Торговлі, Перемишль, Зоя Кошуба, начальниця Народного Базару, Перемишль, Катю Ковальову, жену учителя, Вишів. — Юлія Рибаківна в Виниць 10 К.: Пивоварівну Марію, Скреметівну Марію, Лемієну Анну, Башахіну Софію, Олексів Кароліну. — Пивоварівна Марія 5 К. — Лемівна Анна 5 К. — Ключковська Катерина 4 К. — о. Володимир Гамерський в Голіні 5 К.: Цесю Дорошеву ж. пароха в Коренці, Галю Шеховичеву ж. пароха в Цьвіржі, Меланію Мартиновичеву в Залужу, Зоно Павелівну в Малюві, Микола Новака дир. 4. школи в Голінях. — Евгения Бохенська Перегісько 25 К.: о. В. Петрушевича в Калуші, о. кан. І. Чапельського у Львові, о. Мечислава Скоморовського, Евдокію Кухтову в Ляховичах, П. Франка чет. УСС. — Д-р М. Музика пол. поч. 424, 5 К. — Броня Мартинюківна Лява 5 К (Дн.). — Люся Радіївна Львів 5 К (Дн.). — Гала Дрогомирська Бутин 5 К.: Тоню Ярославичівну, Михаса Джерда, Осану Баранівську Станіславів. Коліуса Дрогомирського Золочів, Анну Кобринську Бережани.

О П О В І С Т К И.

П'ятниця, 27. цвітня 1917.

Нимі: греко-кат.: Мартка папа — римо-кат. Амастай.

Визтра: греко-кат.: Архистарха — римо-кат. Віталіє.

І Приготовляючи дві зглядно тримісячний курс до I-го класу розпочинає ся заходом кружка У. П. Т. в Яворові дня 1. мая с. р. Зголошувати ся в дирекції української гімназії. Просить ся Ва. патріотів в повіті о поміч в сій справі. 272 1-3

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 26. цвітня 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ.

Російська артилерія викликала на кількох місяцях відпатний огонь наших гармат. Не було ніяких воєнних подій.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ І НА БАЛКАНІ,

Не було зміни.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Геффер.

НИМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 26. цвітня 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група військ баварського наслідника престоло Рупрехта: Вчора під Арра неприятель зривав ся ще лише до частинних наступів. На південь від Шарпи атаківні філи трикратно йшли приступом проти наших ліній. Тричі відпнули вони назад. Боротьба артилерії удержувала ся в кількох відтинках в значнім напруженю. Коло Gavelle наші становища положені на східнім краю села.

Група військ німецького наступника престоло: загальне положення не змінило ся. Огнева боротьба обмежувала ся тільки до деяких частин фронту. Коло ферми Husterbise і на схід відти наступом поправлено наші становища на тракті Chemin d. Dates, підчас чого положено трьох офіцерів і більше як 160 французських жовнірів. Вечером заатакував неприятель після завязтого огневого приготування на обох сторонах Брауе на ширині трьох кілометрів. Відперто його кріваво. В Шампані врийшло тільки до боїв на ручні гранати.

Група військ кн. Альбрехта: Не було зовсім важніших подій.

Вчора втратив неприятель 6 літаків з чого поручник Шефер зістрілив два, себто 22. і 23. свого противника.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

На південь від Риги, коло Якобштату, Сморгоня, на захід від Луцка, на схід від Золочева, над Золотою Липою і вдовж Путни і Серета скріпили ся огнева діяльність російська і відповідно до того і наш огонь.

Македонський фронт: З боїв над озером Дойраном з дня 24. цвітня виявило ся що Англіїці виконали там атак на вузькім фронті великими силами, який мав далеко сягаючі цілі. Хоробра болгарська піхота осягнула в боротьбі гарний успіх і вдержала всі свої становища і завдала неприятелеви спільно з німецькими і болгарськими машинними карабінами і батареями важкі втрати.

Перший квартирмайстер ген. Людендорф.

БУРАКИ ПАШНІ КОНЮШИНУ І ЯРИННІ НАСІНЯ

продає фірма
ЛЯМБЕРТ І КРИСЯК
ПОДЛЕВСЬКОГО 7. 253 3-4

Учнів Укратінець, неалогічний складок „Діла“ (за означення) ласожемий хоробою від довшого часу, але авканий лікарня вийд до купелів не маючи вистобі удаць ся тею дорогою до Ва. Родячців о нових. Дасвай датки прому слаги на руки Адміністрації. 261 4-5

Учительки

до 2 дітей в нормальних шкіл потребує сейчас. Зголошення листовно під: Уряд парохіяльний в Морхові п. Мокре ад Загірє. 269 1-3

Цебуля насіє — збір 1916 —

здібна до кільчена 1 кг. 80 корон

Димка дрібна

около 700 шт. 1 кг. 10 кор.

І. БОРИС

ПЕРЕМИШЛЬ.

При замовленю належить переслати половину задатку. 275 1-6

21 Творів української літератури 21

від Котляревського до Рудинського включно, в редакції П. Юліяча Рибаківна, видавця „Товариства „Преса“ у Львові, на добрім папері, гарній друк, у вишуканій оправі в витягаскжій кн 32-50, в оправі цілюсотою в батасіана Н 42.

Подлякокі тойж коштують 1) в полотняній оправі К 250 2) в цілюсотою К 2 —. При замовленю всіх томів царя одлучую портю самі а при замовленю продіюска тойж належить долучити 65 сот. на рекомендацій портю (або 92 сотки на фраті, коли замовленю ся більше як два томів царя).

Твори обіймають слідуєчих письменників і поетів:

- Книжка 1. І. Котляревського, П. Аружановського Гулака-Е. Гребінки (сторін 538; другий наклад).
- 2. І. З. Гречорія Калітк. Основніска в 2 томах (сторін: 544, 552; другий наклад).
- 4. М. Шаніковича, На. Головацького (сторін: 420; другий наклад).
- 5. Н. Устимівича, А. Могильницького (сторін 512; другий наклад).
- 6. А. Метлицького, М. Костомарова (сторін 480).
- 7. І. 8. Тараса Шевченка в 2 томах (сторін 352, 544; третій наклад).
- 9, 10, 11, 12, 13, 14. П. Куліша в 6 томах (сторін: 504, 560, 576, 528, 560, 700).
- 15. І. 16. І. Вербовича в 2 томах (ст.: 420, 420).
- 17. Л. Гайдавич, К. Климаковича, Вол. Шашкевича (сторін 5-0).
- 18. Ол. Стороможка (сторін 592).
- 19, 20, 1. 21. Ст. Рудавського в 3 томах (сторін: 456, 456, 480).

Висказано лише за попередня надісланих готівка Рада мо спішити ся з замовленням, тому що деякі томів на вечерянка а новий наклад не скоро буде можє зробити. — Замовляти і гроші слаги на адресу:

Нацеларія Товариства „Преса“, — Львів, Ринок ч. 18. У. В 13-1

Дня 17. мая 1917. відбудуть ся в льокалі „Руської Каси“ в Рогатині (гр. кат. приходство), о годині 12. в полудне

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

членів тогож товариства. — Порядок денний: Відчитанє протоколу з послідних загальних зборів. Звіт і замкненє рахунків Дирекції того Товариства за роки 1914, 1915, 1916. Роздїл зиску. Вибір членів Ради надзираючої. Вибір і затверженє Дирекції. Виєсєня членів. Наконд би в означеній годині не явило ся приписанє число членів, збори відбудуть ся того самого дня і з тим самим порядком денним о годині 2. з полудня, без огляду на число членів.

РАДА НАДЗИРАЮЧА.

Оголошення.

ОСЬМА КВЯРОВА ЛЬОТЕРІЯ.

Поручаю лоси до сеї лотерії. Ціл по 40 К, подіючки по 20 К, відстаю по 5 К. Тигасєв І. клася буде 12. і 14. червня. Нові лоси Австр. Черв. Хреста продіемо на готіаку і на місячній рату. —

БАНКОВИЙ ДІМ
SCHÜTZ I CHAJES
у Львові, на Маріївська 7. VIII 29-7

Студент прав пошукує на сеї банкеті (секретаря громад. і т. и.) або лекції. — Зголошення в усліяни и Адміністрації від „Студент“. 269 1-3

АДРЕСА:

Handkassє der Zentralleitung der Ukrainischen Legion
WIEN, WILHELBENKASSE 20

ПРОСИМО НА СОАДРЕСУ
СЛАТИ ЛИСТИ І ДАЮКИ
НА СТРЕЛЬЦЬКІ ШКОЛИ.